

Onder de leden

Thomas Baggerman

Thomas Baggerman (1988) is gitarist en orkestleider van zijn eigen Thomas Baggerman Trio en Eva Sur Seine. Met beide ensembles speelt hij swingende gypsy jazz en bedient hij een stabiele nichemarkt. Maar hij heeft ook nog een tweede leven als student sociologie. Zijn studie en het hectische muzikantenbestaan weet hij met verve te combineren.

Waar ben je momenteel mee bezig?

Met het Thomas Baggerman Trio hebben we een reeks concerten georganiseerd waarbij we steeds een gastsolist hebben uitgenodigd. Zo hebben we concerten gedaan met Frits Landesbergen (vibrafoon), Maarten Hoogenhuis (saxofoon) en Tim Kliphuis (viool). We hebben al die concerten opgenomen en de beste 4 tracks per concert op ons nieuwe album gezet. Dat komt in oktober uit en tijdens de releaseconcerten staan we met alle drie de solisten op het podium. Helemaal te gek! In Gorinchem hebben we het theater twee keer uitverkocht. We sturen de cd naar radiostations en ik verwacht dat we van ons nieuwe album zo'n 600 à 700 exemplaren gaan verkopen de komende jaren; vooral na optredens. We houden de prijs bewust laag: een album met 12 nummers kost € 10 en ep'tjes van Eva Sur Seine met 6

nummers kosten € 5. Het is een spanningsveld: als je te weinig vraagt denken mensen dat het niks waard is; als je teveel vraagt laten de mensen die jouw muziek leuk vinden de cd misschien toch liggen. Maar wij houden de prijs toch laag omdat de functie van een cd is veranderd. Tegenwoordig heeft het meer de functie van een flyer waarmee je optredens kunt werven. Ik ben overigens niet heel erg actief optredens aan het zoeken maar laat me leiden door wat er op me af komt. Ik geloof niet dat het werkt als je jezelf aan een ander moet opdringen. Je kan alleen maar goed spelen en iemand anders laten weten dat je bestaat. Meer kan je niet doen. Gemiddeld hebben we 60 optredens per jaar met het trio en Eva Sur Seine: van bruiloften tot gewone concerten en festivals. Omdat ik die studie er nog naast doe vind ik het wel mooi zo. Je moet niet teveel werk hebben. Het is een vrij stabiele

trend dat we zoveel optredens hebben, maar ik weet niet of ik er een volledige verklaring voor heb. Omdat we niet van de muziek hoeven te leven is het voor ons wel gemakkelijker om slecht betaalde optredens af te wijzen. Daarmee wil ik overigens niet zeggen dat je als professioneel muzikant slecht betaalde optredens wel moet aannemen hoor, het wordt dan volgens mij juist nóg belangrijker om nee te zeggen. Het grappige is: we gaan niet per se meer spelen maar we krijgen wel steeds betere gages. Ik denk dat het komt omdat we al lang bezig zijn, er is continuïteit. En we zitten in een nichemarkt, er zijn niet veel bandjes die doen wat wij doen. De gypsy jazz is een kleine wereld. Je hebt het Rosenberg Trio en een aantal andere groepen die in zo'n hoog gagesegment zitten dat we daar geen competitie van hebben. De amateurgroepen worden vaak gevormd door mensen

op leeftijd terwijl wij jong zijn. Dat is misschien aantrekkelijker dan oude mensen die deze jazz spelen. Wij dragen een bepaalde emotie, een bepaalde energie over aan het publiek. We horen ook vaak terug van mensen dat het zo leuk is om naar ons te kijken omdat we echt plezier hebben op het podium.

Hoe ben je bij de Ntb terecht gekomen en wat zijn je ervaringen met de bond?

Ik was al lid bij de Ntb vanwege o.a. de korting op de verlonings-service bij Artiestenverloningen. Door de Muziekwereld ben ik op het idee gekomen om contact met de bond te zoeken. Ik wilde mijn passie voor muziek combineren met mijn studie Sociaal Juridische Dienstverlening (SJD).

Bij de Ntb heb ik de gelegenheid gehad om een checklist voor boekingen in de jazzsector te maken die ik voor mijn afstudeerscriptie heb gebruikt. Ik heb er ook een tijdje stage gelopen. Wat me daarbij opviel is dat je vooral de negatieve verhalen van muzikanten hoort. Ze belen alleen als ze een probleem hebben. Je krijgt daardoor een inkijk in de muzikantenpraktijk en wat er allemaal moeilijk is aan het muzikantenbestaan. Ze zitten in een heel afhankelijke positie. Muziekdocenten zijn speelbal van bestuurders en politici. Het is heel naar om dat te zien en heeft een rol gespeeld bij mijn keuze om niet van de muziek te willen leven.

Wat zijn je plannen voor de toekomst?

Ik heb de ambitie om docent te worden bij mijn oude HBO-opleiding SJD. Ik heb er nog goede contacten en ga er stage lopen. Het liefst wil ik 3 à 4 dagen per week lesgeven en daarnaast met mijn muziek bezig zijn. Het moet te combineren zijn. Verder heb ik de ambitie om mijn instrument beter te leren beheersen. Ik wil nieuwe vriendschappen sluiten en nieuwe dingen meemaken. Het sociale aspect is voor mij belangrijk, het geeft een extra dimensie aan mijn leven. Volgend jaar is wel een hoogtepunt dat we met Eva Sur Seine op het Django Reinhardt Festival spelen. Maar het is wel met de Franse slag, dus ik hou nog even een slag om de arm!

